

Lieta Nr.130047814

Lietvedības Nr.1-0045-15/3

SPRIEDUMS

Latvijas Republikas vārdā

2015.gada 9.aprīlī

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa

šādā sastāvā: tiesnese A.Zute,

Rīgā, Abrenes ielā 3, rakstveida procesā izskatīja Sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" sūdzību par LR Valsts Ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. T.Kravaļa 2014. gada 23. maija lēmumu Nr. 22.11/L-13835.

Aprakstošā daļa.

Valsts Ieņēmumu dienesta Akcīzes pārvaldes Uzraudzības nodaļas galvenā nodaļas inspektore I.Repša 2014.gada 18.martā sabiedrībai ar ierobežotu atbildību (turpmāk tekstā arī SIA) /Nosaukums / sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu BL Nr. 001966, kurā norādīts, ka Valsts Ieņēmumu dienesta Akcīzes pārvaldes Uzraudzības daļas amatpersonas veica pārbaudi sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums / (speciāla atļauja (licence) alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecībai MT Nr.00000008209, izsniegta 25.10.2010., pārreģistrēta 08.08.2013. ar ierakstu – realizācija patērēšanai uz vietas) bārā (darba laiks 00.00 – 24.00) Tallinas ielā 90, Rīgā.

Sabiedrības ar ierobežotu atbildību /Nosaukums / bārā Rīgā, Tallinas ielā 90, 2014.gada 14.februārī plkst.22.19 VID Akcīzes pārvaldes Uzraudzības daļas amatpersonai veicot

kontrolpirkumu konstatēja, ka sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" pārdevēja pārdeva alu "Garais Garāks" (tilpums 2 l., alk. tilp. 7%) aizvērtā veidā, neizlejot glāzēs, par cenu EUR 2,31, nenodrošinot tā patērēšanu uz vietas. Darījums ticis reģistrēts elektroniskajā kases aparātā (EKA), par minēto darījumu netika izsniegts EKA čeks Nr.#00045574. Nopērkot alkoholisko dzērienu, pircējs ar iegādāto alkoholisko dzērienu netraucēts devās projām, pametot bāra telpas. Par minēto darījumu netika izsniegts EKA čeks Nr.#00045574, pārbaudes laikā nevar uzrādīt inventarizācijas aktu, kas apliecinātu faktu, ka palielinoties nodokļa likmēm, no 01.02.2014. veikta tabakas izstrādājumu inventarizācija. Pārkāpjot likuma ,,Alkoholisko dzērienu aprites likums" 6.panta pirmās daļas 5.pantu, MK 02.05.2007. noteikumu Nr.282 "Nodokļu un citu maksājumu reģistrēšanas elektronisko ierīču un iekārtu lietošanas kārtība" 32.punktu, likuma "Par akcīzes nodokli"pārejas noteikumu 12.2punktu. SIA /Nosaukums / ir izdarījusi administratīvo pārkāpumu, par kuru atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk tekstā arī Latvijas APK) 169.3pantā un 156.1 panta ceturtā daļā.

Ar 2014.gada 1.aprīļa Valsts ieņēmumu dienesta Akcīzes pārvaldes direktora lēmumu Nr.F0614/218 SIA /Nosaukums / tika piemērots administratīvais sods 200 EUR apmērā par administratīvo pārkāpumu, par ko atbildība paredzēta LAPK 169.3pantā, konfiscējot ar 2014.gada 14.februāra mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu izņemto alu "Garais Garāks"(tilp.2 litri, alk. tilp. 7%). Pamatojoties uz Latvijas APK 21.panta pirmo daļu, 275.panta pirmās daļas 2.punktu trešās daļas 1.punktu, SIA /Nosaukums / izteikts mutvārdu aizrādījums un izbeigta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā par pārkāpumu, kas paredzēts Latvijas APK 156.1.panta ceturtajā daļā.

Sūdzības iesniedzējs 2014.gada 1.aprīļa lēmumu Nr. F0614/218 pārsūdzēja Valsts ieņēmumu dienesta ģenerāldirektoram.

2014.gada 23.maijā Valsts ieņēmumu dienesta (VID) ģenerāldirektores p.i. T.Kravalis pieņēma lēmumu Nr.22.11/L-13835 (turpmāk tekstā arī lēmums), ar kuru nolēma SIA /Nosaukums / sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu 2014.gada 1.aprīļa Valsts ieņēmumu dienesta Akcīzes pārvaldes direktora A.Danilāna lēmumu Nr.F0614/218.

2014.gada 30.jūnijā Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā saņemta SIA /Nosaukums / sūdzība par lēmumu, kurā norāda, ka uzskata lēmumu par prettiesisku un līdz ar to atceļamu. Lēmuma nepareizība cita starpā izpaužas tajā, ka iestāde nepareizi interpretējusi Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punktā ietverto aizliegumu. Proti, SIA /Nosaukums / rīcība nav izpaudusies kā minētās normas pārkāpums, līdz ar to administratīvā atbildība piemērota nepamatoti. Sūdzības iesniedzējs lūdz tiesu lēmumu atcelt.

2014.gada 23.maija VID ģenerāldirektora p.i. T.Kravalis lēmumā Nr.22.11/L-13835 norāda, ka VID Akcīzes pārvaldes amatpersonām 14.02.2014. plkst.22.19, veicot kontrolpirkumu SIA "/Nosaukums/" bārā Tallinas ielā 90, konstatēja, ka bārā ticis pārdots alkoholiskais dzēriens – viena pudele alus "Garais Garāks" (tilp. 2 litri, alk. tilp. 7%) par EUR 2,31 – aizvērtā veidā, neizlejot glāzēs un nenodrošinot tā patērēšanu uz vietas. Saskaņā ar SIA "/Nosaukums/" pārdevējas /pers. G/ paskaidrojumiem, bārā esot bijis cilvēku pieplūdums un valdījusi svētku noskaņa, tāpēc atļāvusies pārdot minēto alus pudeli, neizlejot glāzē, jo domājusi, ka pircējs patērēs alu uz vietas. Līdz ar to SIA /Nosaukums / darbībās konstatēts Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkta prasību pārkāpums.

Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6. panta pirmās daļas 5. punkts noteic, ka alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecība ir aizliegta no plkst. 22:00 līdz 8:00, izņemot tādas mazumtirdzniecības vietas, kurās alkoholiskie dzērieni tiek realizēti izlejamā veidā un tiek

nodrošināta to patērēšana uz vietas, kā arī beznodokļu tirdzniecības veikalus.

Saskaņā ar LAPK 169.3pantu par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem, uzliek naudas sodu fiziskajām personām no septiņdesmit līdz septiņsimt euro, bet juridiskajām personām - no septiņdesmit līdz septiņtūkstoš simt euro, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Izskatāmajā sūdzībā iesniedzēja norādījusi, ka pārsūdzēto lēmumu daļā par SIA "/Nosaukums/" saukšanu pie administratīvās atbildības saskaņā ar LAPK 169.3pantu uzskata par prettiesisku un atceļamu. Attiecībā uz minēto argumentu lēmumā norādīts, ka atbilstoši lietas materiāliem SIA "/Nosaukums/" 2014.gada 14.februārī plkst. 22:19 veikusi alkoholiskā dzēriena (alus "Garais Garāks" (tilpums 2 litri, alk.tilp.7%) pārdošanu, nenodrošinot tā realizēšanu izlejamā veidā un patērēšanu uz vietas, ko savā paskaidrojumā apliecinājusi SIA /Nosaukums/" pārdevēja /pers. G/. Tādējādi SIA "/Nosaukums/" darbībās (ar akcīzes nodokli apliekamo preču realizācijas noteikumu neievērošana) ir konstatējams Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpums, kas kvalificējams kā administratīvais pārkāpums, par kuru atbildība piemērojama saskaņā ar LAPK 169.3pantu, kā tas pamatoti ir norādīts arī pārsūdzētajā lēmumā. Līdz ar to SIA "/Nosaukums/" arguments, ka pārsūdzētais lēmums ir prettiesisks, ir noraidāms kā nepamatots.

Saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu administratīvais sods ir atbildības līdzeklis un tiek piemērots, lai personu, kura izdarījusi administratīvo pārkāpumu, audzinātu likumu ievērošanas un sadzīves noteikumu cienīšanas garā, kā arī lai tiklab tiesību pārkāpējs, kā citas personas neizdarītu jaunus pārkāpumus.

Latvijas APK 32.panta pirmā daļa nosaka, ka sodu par administratīvo pārkāpumu uzliek ietvaros, ko nosaka normatīvais akts, kurā paredzēta atbildība par izdarīto pārkāpumu, bet šī panta otrajā daļā noteikts, ka, uzliekot sodu, ņem vērā izdarītā pārkāpuma raksturu, pārkāpēja personību, viņa vainas pakāpi, mantisko stāvokli, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

No pārsūdzētā VID ģenerāldirektora p.i. T.Kravaļa lēmuma redzams, ka VID Akcīzes pārvaldes amatpersona, nekonstatējot SIA "/Nosaukums/" atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus atbilstoši Latvijas APK 33. un 34.pantam, administratīvā soda apmēru noteikusi, ņemot vērā pārkāpuma raksturu un sabiedrisko bīstamību, kā arī izvērtējot pārkāpēja paskaidrojumus. Arī no izskatāmajā sūdzībā norādītā neizriet, ka konkrētajā lietā būtu konstatējami atbildību mīkstinoši apstākļi. Ievērojot visu šajā lēmumā konstatēto, uzskata ka SIA "/Nosaukums/" izdarītā administratīvā pārkāpuma (ar akcīzes nodokli apliekamo preču realizācijas noteikumu neievērošana) raksturs un būtība neļauj to uzskatīt par maznozīmīgu, jo SIA "/Nosaukums/" ar akcīzes nodokli apliekamo preču realizācijas noteikumu neievērošana izpaudusies kā alkoholiskā dzēriena pārdošana pēc plkst. 22:00, neievērojot normatīvajos aktos noteikto kārtību - nenodrošinot tā realizēšanu izlejamā veidā un patērēšanu uz vietas.

Tādējādi pie apstākļiem, ka pilnībā ir pierādīts SIA "/Nosaukums/" izdarītais administratīvais pārkāpums (alkoholiskā dzēriena realizēšana pēc plkst. 22.00, nenodrošinot tā realizēšanu izlejamā veidā un tā patērēšanu uz vietas), ņemot vērā, ka konkrētajā gadījumā pārkāpējas atbildību mīkstinoši apstākļi lietā nav konstatējami, kā arī ievērojot SIA "/Nosaukums/" mantisko stāvokli, ko raksturo komercsabiedrības 2014.gada janvārī - aprīlī deklarēto darījumu kopējais apmērs 70397,79 EUR, uzskata, ka SIA "/Nosaukums/" saskaņā ar

LAPK 169.3pantu piemērotais administratīvais sods (naudas sods 200 EUR) un ar 2014.gada 14.februāra mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokolu administratīvā pārkāpuma lietā izņemtās preces (alus "Garais Garāks" tilpums 2 litri, alk. tilp.7%) konfiskācija ir samērīgi ar SIA "/Nosaukums/" izdarītā administratīvā pārkāpuma būtību un raksturu un atbilstoši Latvijas APK 22.pantā noteiktajam mērķim audzināt pārkāpēju likumu ievērošanas garā un atturēt no jaunu pārkāpumu izdarīšanas.

Lēmumā paskaidro, ka normatīvajos aktos noteiktais aizliegums realizēt alkoholiskos dzērienus pēc plkst. 22.00, nenodrošinot to realizēšanu izlejamā veidā un to patērēšanu uz vietas, ir vērsts uz alkoholisko dzērienu patēriņa mazināšanu un alkoholisko dzērienu pieejamības ierobežošanu, līdz ar to SIA "/Nosaukums/" izdarītā pārkāpuma raksturs un sabiedriskā bīstamība norāda uz tik būtisku visas sabiedrības kopējo interešu aizskārumu, ka konkrētajā gadījumā sabiedrības ieguvums no pārkāpējai piemērotā administratīvā soda un preces konfiskācijas ir vērtējams augstāk nekā SIA "/Nosaukums/" tiesību un tiesisko interešu ierobežojums. Turklāt konkrētajā lietā būtiska nozīme ir piešķirama faktam, ka akcīzes preču aprite ir īpaša nozare, kura valstī tiek īpaši stingra regulēta, līdz ar to darbības akcīzes precēm veicamas stingri saskaņā ar normatīvajos aktos noteiktajām prasībām.

Saskaņā ar LAPK 289.6 panta noteikumiem 2014.gada 10.jūlijā VID nosūtīta sūdzības iesniedzēja sūdzības kopija, izskaidrojot LAPK 289.6 panta ceturto daļu, ka lietas dalībnieki var iesniegt paskaidrojumus, pieteikt noraidījumu, lūgt izskatīt lietu tiesas sēdē, kā arī iesniegt citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus līdz 2015.gada 19.martam, vienlaikus paziņojot lietas dalībniekiem, pamatojoties uz LAPK 289.6 panta pirmo daļu, par lietas izskatīšanu rakstveida procesā 2015.gada 9.aprīlī.

VID, tiesas noteiktā termiņā nav sniegusi paskaidrojumus, pieteikusi citus ar lietas izskatīšanu saistītus pieteikumus vai lūgumus, kā arī nav lūgusi izskatīt lietu tiesas sēdē.

Tā kā lietas dalībnieki nav lūguši lietas izskatīšanu tiesas sēdē, kā arī tiesa neuzskatīja par nepieciešamu lietu iztiesāt tiesas sēdē, pamatojoties uz LAPK 289.6 panta pirmo daļu, tiesa lietu izskata rakstveida procesā.

Motīvu daļa

Tiesa, pārbaudījusi un novērtējusi lietā esošos materiālus, atzīst, ka sabiedrības ar ierobežotu atbildību "/Nosaukums/" pilnvarotā pārstāvja sūdzība ir noraidāma un LR Valsts Ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. T.Kravaļa 2014.gada 23.maija lēmums Nr. 22.11/L-13835 atstājams negrozīts, pamatojoties uz sekojošiem motīviem.

Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa 289.12panta otrajā daļā noteikts, ka rajona (pilsētas) tiesa, izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, taisa vienu no šādiem spriedumiem:

1) atstāj lēmumu negrozītu, bet sūdzību noraida;

2) atceļ lēmumu un izbeidz lietu;

3) atceļ lēmumu un taisa spriedumu, ar kuru konstatē personas vainu administratīvā

pārkāpuma izdarīšanā, un uzliek sodu;

4) groza soda mēru ietvaros, kas paredzēti normatīvajā aktā par atbildību par administratīvo pārkāpumu.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.1 pantu pierādīšanas līdzekļi administratīvā pārkāpuma lietā ir pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Latvijas APK 289.13 panta trešā daļa nosaka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Tiesa pievienojas LR Valsts Ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. T.Kravaļa 2014.gada 23. maija lēmumā Nr. 22.11/L-13835 ietvertajai motivācijai un uzskata, ka lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams.

Latvijas APK 169.3 pants nosaka, ka par ar akcīzes nodokli apliekamo preču (to skaitā preču, kurām piemērojams akcīzes nodokļa atbrīvojums vai atvieglojums) iegādes, realizācijas, uzglabāšanas vai pārvietošanas (pārvadāšanas) noteikumu pārkāpšanu, kā arī par citiem šo preču aprites noteikumu pārkāpumiem — uzliek naudas sodu fiziskajām personām no piecdesmit līdz piecsimt latiem, bet juridiskajām personām — no piecdesmit līdz piectūkstoš latiem, konfiscējot šīs preces un to pārvietošanai (pārvadāšanai) izmantotos transportlīdzekļus vai bez konfiskācijas.

Saskaņā ar likuma „Par akcīzes nodokli" 1.panta otrās daļas 1.punktu, akcīzes preces - alkoholiskie dzērieni, tabakas izstrādājumi, naftas produkti, bezalkoholiskie dzērieni, kafija un dabasgāze.

Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkts nosaka, ka alkoholisko dzērienu mazumtirdzniecība ir aizliegta no pulksten 22.00 līdz 8.00, izņemot tādas mazumtirdzniecības vietas, kurās alkoholiskie dzērieni tiek realizēti izlejamā veidā un tiek nodrošināta to patērēšana uz vietas, kā arī beznodokļu tirdzniecības veikalus.

Līdz ar ko, lai sauktu pie administratīvās atbildības saskaņā ar Latvijas APK 169.3pantu, ir jānoskaidro, vai SIA /Nosaukums / ir veiksi alkoholisko dzērienu tirdzniecību pēc pulksten 22:00, nenodrošinot to realizāciju izlejamā veidā un to patērēšanu uz vietas.

Saskaņā ar Latvijas APK 244.pantu, kas nosaka, ka institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Latvijas APK 243.panta pirmā daļa paredz, ka pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras Latvijas APK paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izspriešanā.

Latvijas APK 243.panta piektā daļa paredz, kā pierādījumus var izmantot tikai ticamas, attiecināmas un pieļaujamas ziņas par faktiem. No minētā panta astotās daļas izriet, ka iegūtie

fakti vai ziņas jāvērtē kopumā un savstarpējā sakarībā.

Lietas materiāliem ir pievienoti sekojoši pierādījumi: 2014.gada 18.marta administratīvā pārkāpuma protokols BL Nr.001966, 2014.gada 17.februāra VID Akcīzes pārvaldes direktora lēmums par lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, 2014.gada 1.aprīļa VID Akcīzes pārvaldes direktora lēmums Nr.F0614/218, 2014.gada 14.februāra maksājuma čeks, 14.02.2014. VID Akcīzes pārvaldes akts Nr.000482, par kontroles pirkuma veikšanu, pārdevējas /pers. G/ paskaidrojumi pie akta, 14.02.2014. Naudas līdzekļu inventarizācija, pielikums pie akta, 14.02.2014. VID Akcīzes pārvaldes Uzraudzības daļas Mantu un dokumentu apskates un izņemšanas protokols administratīvā pārkāpuma lietā, 17.02.2014. VID Akcīzes pārvaldes Uzraudzības daļas vadītāja Ģ.Kaņepa ziņojums.

Lietā ir strīds par to, vai VID pamatoti ir konstatējusi administratīvo pārkāpumu sūdzības iesniedzēja darbībās, norādot, ka nav ievērots Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkts. Sabiedrības ar ierobežotu atbildību sūdzība tiek pamatota ar to, ka sūdzības iesniedzēja ieskatā, SIA /Nosaukums / rīcība nav izpaudusies kā Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkta pārkāpums, un iestāde nepareizi interpretējusi minētājā normā ietverto aizliegumu. Sūdzības iesniedzējs sūdzībā nav argumentējis, kādēļ sūdzības iesniedzējs ir nonācis pie secinājuma, ka iestāde nepareizi interpretējusi minētājā normā ietverto aizliegumu.

Vērtējot sūdzību un lietā esošos materiālus, tiesa secina, ka Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punktā ir noteikti divi priekšnosacījumus, kas jāievēro: lai laikā no 22.00 līdz 08.00 persona būtu tiesīga mazumtirdzniecībā tirgot alkoholiskos dzērienus, tie ir jātirgo tikai izlejamā veidā un komersantam ir pienākums nodrošināt izlemjamā veidā pārdotā alkohola patērēšanu uz vietas tirdzniecības vietā. No minētā izriet, ka ierobežojumi ir obligāti tieši izpildāmi, veicot attiecīgās darbības, nevis formāli, piemēram izvietojot paziņojumu vai citādi. Līdz ar ko, tikai pilnībā izpildot likumā izvirzītās prasības, komersants ir tiesīgs nodarboties ar šāda veida komercdarbību.

Izvērtējot lietā esošos pierādījumus to savstarpējā kopsakarā, tiesa atzīst, ka ar lietā esošajiem pierādījumiem apstiprinās fakts, ka sabiedrība ar ierobežotu atbildību /Nosaukums / 2014.gada 14.februārī, administratīvā pārkāpuma protokolā norādītajā laikā un vietā, nenodrošināja alkoholisko dzērienu realizāciju izlejamā veidā un to patērēšanu uz vietas, līdz ar ko pārkāpjot Alkoholisko dzērienu aprites likuma 6.panta pirmās daļas 5.punkta prasības.

LR VID ģenerāldirektores p.i. T.Kravaļa 2014. gada 23. maija lēmumā Nr. 22.11/L-13835 ir aprakstīti un analizēti pierādījumi, kas apliecina administratīvā pārkāpuma protokolā norādītos pārkāpuma izdarīšanas apstākļus. Tiesa pievienojas lēmumā norādītajai argumentācijai un pierādījumu analīzei, līdz ar ko, uzskata, ka nav nepieciešams atkārtoti uzskaitīt un analizēt lietā esošos pierādījumu šajā nolēmumā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka lietā ir pierādīts sūdzības iesniedzēja vainīgums Latvijas APK 169.3pantā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Administratīvais sods SIA /Nosaukums / uzlikts EUR 200 apmērā, kas atbilst Latvijas APK 169.3pantā noteiktajai sankcijai. Tiesa secina, ka sods ir piemērots pamatoti, ir pārkāpumam atbilstošs, samērīgs un atstājams spēkā.

Ņemot vērā minēto, tiesa secina, ka LR Valsts Ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. T.Kravaļa 2014.gada 23.maija lēmums Nr. 22.11/L-13835 ar kuru nolemts SIA /Nosaukums / sūdzību noraidīt un atstāt negrozītu 2014.gada 1.aprīļa Valsts ieņēmumu dienesta Akcīzes

pārvaldes direktora A.Danilāna lēmumu Nr.F0614/218, ar kuru SIA /Nosaukums / saukta pie administratīvās atbildības ir likumīgs un pamatots un tā atcelšanai nav pamata.

Rezolutīvā daļa

Ņemot vērā minēto un pamatojoties uz Latvijas administratīvo pārkāpumu kodeksa 169.3 pantu, 243.pantu, 244.pantu, 288.pantu, 289.6pantu, 289.12.pantu, 289.13 pantu tiesa

n o s p r i e d a

noraidīt sabiedrības ar ierobežotu atbildību SIA /Nosaukums /, vienotais reģistrācijas Nr./reģistrācijas numurs/, sūdzību un atstāt negrozītu LR Valsts Ieņēmumu dienesta ģenerāldirektores p.i. T.Kravaļa 2014.gada 23.maija lēmumu Nr. 22.11/L-13835.

Spriedumu var pārsūdzēt 10 (desmit) darba dienu laikā no tā paziņošanas dienas Rīgas apgabaltiesā, iesniedzot sūdzību Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Spriedums sastādīts 2015.gada 9.aprīlī un pieejams tiesas kancelejā 2015.gada 10.aprīlī.

Tiesnese A.Zute